

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Stensballe) henlede min Opmærksomhed paa Matrikulkontorets Ekspedition af Sager og fandt, at den var alt for langsom. Jeg skal have min Opmærksomhed henvendt derpaa, og er der noget her, der kan rettes, vil det selvfølgelig ske.

Det ærede Medlem fra Frøstrup (Nørhave) spurgte mig, om jeg var betænkt paa at fremsætte Forslag vedrørende Klitvæsenet, en ny Lov om Sandflugtens Dæmpning. Jeg vil sige, at jeg har ikke hidtil været betænkt paa at tage dette Forhold frem som isoleret. Der vil i en nær Fremtid — antager jeg da — komme Forslag vedrørende Statsskovenes Ordning, og der er da Mulighed for, at Spørgsmaalet om Klitvæsenets Administration kunde tages op i Forbindelse dermed. Det ærede Medlem henlede Opmærksomheden paa, at man havde sat sig i Besiddelse af Virungaards Jorder af Hensyn til en Udvidelse af Lyngby Forsøgsstation, og det ærede Medlem mente, at man helst skulde slaa ned paa de Arealer, som Staten selv ejer, i et saadant Øjemed. Det skal jeg villig indrømme; men her er den geografiske Omstændighed til Stede, at ved en Udvidelse af Lyngby Forsøgsstation nytter det ikke at gaa op i Omegnen af Hillerød og der tage Forsøgsarealer, som skulde administreres ude fra Lyngby. Jeg havde for Resten Indtryk af, at det ærede Medlem selv erkendte dette, men blot i al Almindelighed vilde henlede Opmærksomheden paa det naturlige og nærliggende i, at hvor man kan benytte Statens egne Arealer, skal man gøre det, og deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem.

Saa er der endelig talt om Administrationen af Loven om Oprettelse af Husmandsbrug. Det ærede Medlem for Randers Amts 5te Valgkreds (Pedersen-Nyskov) gjorde sig til Tolk for den Misfornøjelse, som Formanden for Randers Amts Kommission nærer med Hensyn til Administrationen og Forretningsgangen vedrørende denne Lov. Jeg vil dertil sige, at Forretningsgangen er ikke ny — dette være ikke sagt som et med at den er god —, men altsaa: det Forhold, det ærede Medlem omtalte, er ikke noget, der er kommet paa fornylig, og som man af den Grund skal rette sin Anke mod. Administrationsmaaden er ikke ny, den kan have virket tungt i den Tid, den har virket, og det er saa kun naturligt, at den virker desto tungere, jo vanskeligere de

Spørgsmaal ere, som komme ind fra Kommissionerne. Her skal jeg ganske henholde mig til, hvad min højtærede Kollega, Finansministeren, sagde i Gaar, at der har været en Række vanskelige Spørgsmaal som Følge af den nye Lovgivning, og det har ikke været lettere for Administrationen, at min ærede Forgænger har udnævnt 11 nye Amtskommissionsformænd. Jeg skal lige saa lidt som min ærede Kollega sige noget som helst til Forklejnelse af de nye Kommissionsformænd. Jeg har talt med flere af dem, og jeg har Indtryk af, at det er deres alvorlige Villie i deres Kald at bidrage deres yderste og bedste til, at Loven kan blive ført ud i Livet til Held og Lykke for de mange, der skulde nyde godt af den. Men ikke desto mindre tør jeg sige uden at risikere at fornærme blot een af disse 11 nye Kommissionsformænd, at det er en given Sag, at de staa anderledes fremmede og usikre overfor Kommissionsarbejdet end de Mænd, som de have afløst. Og jeg ved af personlig Samtale med dem, at det erkende de selv hver for sig saa godt som nogen. Det har ikke, og det har ikke kunnet bidrage til at fremme Sagerne. Navnlig er der her et Forhold med Hensyn til Tillægsaaenene, hvor det er ret naturligt, at det virker fremmede, naar Kommissionsformanden er den samme, som har været med til at starte det oprindelige Husmandsbrug, har kunnet følge Jordlodtageren, har kunnet vurdere baade Manden og Ejendommen og iagttage, hvad der er sket paa Ejendommen. Det har sin uhyre store Betydning ved Vurderingen af de Forhold, som det her efter denne vanskelige § 13 om Tillægsaaen gælder om at vurdere og sætte paa rette Plads. Men her staa vi altsaa, som sagt, med 11 nye Kommissionsformænd. Hvorfor saa mange ere ombyttede, ved jeg ikke, saa det skal jeg ikke redegøre for, og det har jeg heller ingen som helst Pligt til at redegøre for. Jeg gentager, at mine Ytringer ikke i fjerneste Maade sigte til at nedsætte de nye. Jeg har, det vil jeg ogsaa gentage, talt med flere af dem og faaet og bevaret Indtrykket af, at de ville gøre deres yderste for, at Loven kan komme til at virke paa saa god en Maade som muligt, og at de ville føle sig i Overensstemmelse med deres Stilling som Statens Repræsentanter og ikke som denne eller hin faglige Organisations Repræsentanter. Kommissionsformændene ere ikke Landboforeningernes, ikke Amtskredssogneraadforeningers eller Husmandsforenin-